

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

9.nodaļa: Labuma doma

Līdzsvars

478.

Mierīgums ir gara vainags.

479.

Parādīju dziedinošā gaisa brīnumu, dzīves Gaisma kūst tīrajos saulrieta staros. Esiet mierīgi, rādiet gudrību nostiprināties. M. klausās, kā jūs tiek tumšu ēnu mocīti, bet tie, kas nāks izsmiet – slīgs lūgšanā.

480.

Līdzsvars ir Esības pamats. Kad gan cilvēks zemes dzīvē zaudē līdzsvaru? Kad viņš ir satriekts un slims, tad viņš grīļojas un iet taustīdamies, ķerdamies pie gadījuma priekšmetiem. Vai gan tas pats nenotiek, kad cilvēks ir garīgi slims un zaudē līdzsvaru attiecībā pret Augstāko Pasauli?

Pajautājiēt dažādu ticību ļaudīm, cik stabils viņos ir priekšstats par Augstāko Pasauli? Jūs saņemsit lielu daudzumu visizvairīgāko atbilžu. Daudzi aizsegušies ar liekulīgu nevēlēšanos par šādu lietu runāt, vispār atteiksies atbildēt. Citi atkārtos iemācītās formulas, kuras viņu sirdīs nemīl. Trešie apgalvos, ka Pasaule radīta divi tūkstoši gadu pirms Kristus dzimšanas. Tā apgarotu mīlestības un svinīguma pilnu atbilžu vietā var saņemt sausu lapu kaudzes.

Īstenībā pašai dzīvei kā Neredzamās Esības atspulgam jābīda cilvēka apziņa. Puse dzīves tiek atdota noslēpumainajam stāvoklim, kurš nav zinātnes noskaidrots. Bez tam katra jūtīga auss un acs spēj samānīt daudz ko, kas neietilpst ikdienišķajā dzīvē.

Cilvēki par līdzsvaru sauc vienaldzību un trulumu, bet pati Daba norāda, ka līdzsvars ir spriegums. Uzskatiet, ka spriegums ir tuvošanās Atradumu Ceļam.

481.

Starp visaugstākajiem vārdiem ielāgojiēt, ka no katras balvas daļa no saņemtā jāatdala vispārējam labumam. Ne tikai materiālā, bet arī garīgā ziņā šis pamatojums jāsaprot kā likums, kas ved pie Līdzsvara.

482.

Parastajā dzīvē cilvēks nenodarbojas ar šādiem novērojumiem: vai nu viņš pilnīgi noliedz savu sajūtu pamācošo jēgu, vai arī krīt mākslīgā sasprindzinājumā, kas nav uzskatāms par dabisku, tāpēc tik nepieciešami meklēt līdzsvaru. Ja grūti to panākt, tad vismaz tas jāatceras un pēc tā jātiecas.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

9.nodaļa: Labuma doma

483.

Nav iespējams pieradināt cilvēkus izturēties ar cieņu pret apkārtējo. Cilvēki tik ļoti neizprot līdzsvaru, ka vai nu krīt svētulībā, vai kļūst iedomības pārpilni. Tik grūts ir cilvēkiem tilts uz Tālajām Pasaulēm.

484.

Iedomājas, ka grasis, kas iedots ubagam, izpirks izdarīto slepkavību! Kamēr nebūs apjēgta samērība, nevar rasties līdzsvars. Tāpat arī nav izprasta miesas vai gara nonāvēšana. Kur gan ir Brālības izpausme, ja iespējama gara nonāvēšana? Un to pat neatzīst par noziegumu!

485.

Vīrišķībai seko rāmums. Ar rāmumu nebruņosies glēvulis. Bet cik brīnišķīgs patiesības šķēpa rāmums. Tāpēc jāiegaumē vīrišķība, kā nepieciešami vārti.

486.

Cilvēki, nereti izlikdamies, saka, ka daudzi apstākļi tiem traucē darīt labu. Lai gan darīt labu cilvēks var katrā stāvoklī. Tāda ir cilvēciskā stāvokļa priekšrocība.

487.

Kad ir augsts strāvu spriegums, ļoti jāsaudzē veselība. Nav jādomā, ka tas būs pretrunā ar pašreizējību. Būtiskais – saprātīgi spēku izmantošanā.

488.

Gudrie pēc šķiršanās mīl pasēdēt klusējot. Šādā ievadījumā izpaužas liela pieredze. Lai izstarojumi stabilizējas un domāšanas enerģija līdzsvarojas. Katrai enerģijas lietošanai jābūt saprātīgai.

489.

Kāds zemnieks uzcēla māju vulkāna pakājē. Kad viņam jautāja – kādēļ tas pakļaujas tādām briesmām? – viņš atbildēja – “starpība tikai tā, ka es zinu par briesmām, bet jūs nezināt, kas jums apkārt.” Jāprot atrast lielo līdzsvaru starp mierīgumu un briesmu apzināšanos. Nedrīkst ieskaust sevi šausmās, bet arī bezrūpība nav atrisinājums.

490.

Nezin kāpēc putnus uzskata par bezrūpīgiem, bet tie ne tikai nojauš negaisu, bet labāk par cilvēku rūpējas par līgzdu un pārlidojumu termiņiem. Mērķtiecība visās Dabas valstīs lieliski attīstīta, - šo kādību cilvēki ne vienmēr novērtē. Tie maz pazīst pagātnei un negrib domāt par nākotni. Pagātnes pētījumiem, pa lielākai daļai gadījuma raksturs, un tāpēc ieguvumi dažādi. Cilvēki parasti ierobežojas ar ievērojamu vietu pētīšanu, tie aizmirst, ka dzīve ritējusi pa gluži neparedzētiem ceļiem, un tās pēdas var

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

9.nodaļa: Labuma doma

atklāties ne acīm redzami un negaidīti. Sevišķi jāglabā laikabiedru piezīmes, kas palīdz gadsimtos saskatīt jau nolīdzinātās vietas.

491.

Visos mēģinājumos jāizsargājas no pārmērībām. Pārmērības vispār nepielaižamas, tās ir pretējas līdzsvaram. Cilvēks kā pilnīgs mikrokosms nedrīkst traucēt līdzsvaru, kas tik grūti iegūstams.

492.

Kāds atrada avotu ar dziedniecisku ūdeni, nesa to traukā un priecādamies apgāza trauku ar dārgo veldzi. Ne katra piepūle veicina domāšanu, citādi visi cīkstoņi būtu domātāji. Derīgi it visur likt lietā samērību.

493.

Saglabājiet svētsvinīgumu. Pildieties ar svētsvinību, kad domājat un runājat par Brālību. Doma par Brālību ir cildena Svētsaruna. Doma, tīrā, skaidrā – sasniegs mērķi. Bet tur, kur vārdi par Brālību tiek vazāti tirgus putekļos, tur negaidiet ražu. Nerimsies lāstu viesulis. Dabas spēku iepazīšana neradīsies lamu vidū. Mēs sen pārrunājām par samērību. Katram jēdzienam nepieciešama atbilstīga vide. Šai cēlonī meklējiet, kāpēc jēdziens dažreiz tiek paaugstināts, bet dažreiz novīst, kļūdams par skrandām.

Sakarīga saruna par Brālību dod neparastu gara pacelsmi gadījumā, ja tā patiešām saskanīga. Tā izpratīsim visas kādības, kas vajadzīgas tuvojoties Brālībai. Vēlreiz iegaumēsim, ka svētsvinības noskaņa būs labākais pavadonis uz Brālību. Noskaņa nozīmē, ka tā nav ārišķa, bet iekšķīga visu instrumentu stīgu harmonija. Šādu skaidru harmoniju reti apzinās.

Ielu krustojumos skaļi kliedz par Brālību, bet katra disciplīna liekas varmācība. Vienīgi svētsvinība palīdzēs ar cieņu izrunāt cēlo vārdu – Brālība.

Tiekšanās

494.

Ilgos meklējumos mēs atrodam to, kas pieder garam un sirdij. Tikai ilgstoši meklējumi noved pie piepildījuma.

495.

Tiekšanās – Arhāta laiva. Tiekšanās – izpaustais vienradzis. Tiekšanās – visu alu atslēga. Tiekšanās – ērgļa spārns. Tiekšanās – saules stars. Tiekšanās – sirds bruņojums. Tiekšanās – lotosa zieds. Tiekšanās – nākotnes grāmata. Tiekšanās – izpaustā pasaule. Tiekšanās – zvaigžņu leģioni.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

9.nodaļa: Labuma doma

496.

Tiekšanās tiek uzskatīta par īstu vērtību. Nevienš, kas sirsnīgi tiecas, netiks aizmirsts. Galvenais ir savas tiekšanās skaidrības apzināšanās, bet nav daudz tādu, kas var apliecināt skaidru tiekšanos. Tā cilvēkus var šķirot pēc tiekšanās. Skaidras tiekšanās enerģija ir ļoti vienveidīga, un šīs enerģijas nesēji, patiešām, veido visuma ķermeni. Viņi var strādāt visdažādākās nozarēs, un tomēr iedegtās enerģijas būtība paliks tā pati. Tāpēc cilvēki iedalās nevis pēc fiziskajām specialitātēm, bet pēc tiekšanās sprieguma. Pieņemiet, ka tautību dažādībām nav nozīmes, ugunīgajai videi nav svarīgi ne izcelšanās, ne vecums. Tur, kur kvēlo sirds cilvēki meklē saskarsmi un apmaiņu, bet nezina, kā saskārties; dažreiz viņi baidās apdedzināt cits citu, aizmirstot, ka līdzīgas enerģijas nav bīstamas viena otrai.

497.

Kāpēc nākotnes zīmju atrašana līdzinās aušanai? Aušanas darbā pamats ir noteiktā krāsā, un dziedziņu grupas sakārtotas pēc krāsām. Ir viegli noteikt pamatu, viegli atrast dziedziņu grupu, bet šīs grupas zīmējums atļauj dažādas kombinācijas, atkarībā no tūkstošiem pašreizējiem apstākļiem.

Protams, paša subjekta iekšējā attieksme būs galvenais apstāklis. Bet ja viņa aura pārāk svārstīsies, tad prognoze būs nenoteikta. Tad tas līdzināsies pazīstamai rotaļai, kur no dažiem izkaisītiem punktiem jāsastāda noteikta figūra.

Kur gan tas labākais ferments, kas saistītu auras svārstīšanos (mainīgumu). Labākais ferments ir tiekšanās. Traucošamies ķermenim nav iespējams iedurt vai to salauzt. Tiekšanās savā kustībā gūst likumību, un, kļūstot par likumību, tā top neapturama, jo ieiet Kosmosa ritmā.

Tā ejiet sīkajā un dižajā, un jūsu audums būs neatkārtojams, kristāliski kosmisks, īsi sakot – daiļš.

Nekas cits, kā vien tiekšanās, ļauj uzveikt stihijas, jo stihiju pamatkādība ir tiekšanās. Un šajā stāvoklī jūs koordinējat stihijas ar gara augstāko jaunradi, jeb topat par zibenturētāju. Atnāks cilvēks – zibenturētājs. Ticiet, uzvarēsiet vienīgi ar tiekšanos.

498.

Jauna dzīve var sākties katrā mirklī. Nevar būt novecojušas dzīves, - varbūt vienīgi mūsu pašu priekšstatā. Bet kādam nolūkam mēs vingrinām un atjaunojam domāšanu? Taču tikai jaunajai dzīvei. Neizpratīsim to kā personīgas patības jēdzienu. Šāda patības dzīve būtu tikai rūpulība. Bet neviens rūpulis nespēj augšupcēties. Jaunā dzīve labuma vārdā veidojas sadarbībā. Tāda dzīve iededzina daudz uguņu. Neaizmirsīsim, ka doma par labo savā ceļā iededzina daudzas dzīves. Nav jaunums, ka ļauna domāšana nāvē izplatījumu. Bet sirds pašizliedzība virza domāšanu uz jaunu gaismekļu iedezināšanu. Vai nav gudrs likums, kas jaunu uguņu iedegšanai pieaicina domu par labo. Ugunīgās Pasaules jaunu mūžīgu dzirksteļu manifestācija būs patiesi, jaunā dzīve.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

9.nodaļa: Labuma doma

499.

Jūs esat ievērojuši, ka ieteicu domās koncentrēties uz zināmām personām, bet nevajag domāt, ka iedarbība aizsniedz tikai šīs personas. Zibeņi iedarbojas zināmā apjomā, tāpat arī domas zibeņi aplido veselu atmosfēru un skar daudzus apstākļus. Centrālā persona būs fokuss, bet ne mazāk derīga ir iedarbība uz apkārtni. Labuma doma ir kā labuma dēsts.

500.

Kurp var virzīt domāšanu? Kurp var vērst gribu? Uz izplatījumu, no kurienes nāk dzīvinošā enerģija. Uz to tieksimies.

501.

Enerģiju kādība kāpina radošos impulsus. Brīvās gribas spriegumu kāpina enerģiju kādība. Katra radoša doma piesaistās ugunīgajam Fokusam. Katra radoša saspringtība pievelk atbilstošās ugunīgās enerģijas. Tāpēc visu darbību pamatā lai ir traukšanās, un enerģiju augstākā kādība lai izpaužas gara jaunradē.

502.

Lai šī jūsu tiekšanās kļūst pastāvīga un vienmēr pieaug. Bet šādā pastāvībā vajag sevi stingri pārbaudīt. Pacietība ir viena no augstākajām kādībām, ko nepieciešams iegūt kalpošanas ceļā.

“Kā var palīdzēt Brālim?” Liekot Mācību lietā katras dienas dzīvē, rādot piemēru apkārtējiem. Personīgais piemērs ir vispārliciecinātākā darbība.

502.a

Enerģiju nogulsņējumi nevar uzkrāties vienā dzīvē. Vajadzīgi gadu tūkstoši “kausa” piepildīšanai, tādēļ tik ļoti nepieciešamas ir pastāvīgas, ne ar ko neapturamas labas tiekšanās, kas uzkrāj neapreķināmas bagātības mūsu krātuvē. Cilvēki ar uzkrātu “kausu” ir valsts bagātība. Dažreiz trūkst tikai nedaudz, lai piepildītu “kausu” un šis nedaudzais var tikt piepildīts ar vienu pašai izliedzīgu dzīvi, bet cilvēki aiz vieglprātības atliek sasniegumus un ar to attīstības ceļā atsviež sevi atpakaļ.

Neviens un nekas nevar apstāties mūžīgajā kustībā un enerģiju transmutācijā, tādēļ ir tikai divas iespējas, vai nu tiekties uz priekšu, vai kāpties atpakaļ. Bet kurš gan gribēs sevi notiesāt uz regresu, citiem vārdiem sakot, pievienoties kosmiskajiem atkritumiem? Tiekšanās ir visa esošā lielais dzinējspēks!

Jūs skaisti rakstāt par savu tiekšanos uz harmoniju. Pielietojiet to dzīvē, jo visam ir vērtība tikai dzīvē un dzīvei. Parādiet vissmalkāko izpratni, izvairieties no jebkuras liekulības. Ielāpi ir labāki nekā caurumi, bet katrs dos priekšroku vesela auduma stiprumam, tādēļ vairīsimies radīt caurumus. Turēsimies pie bargas valodas disciplīnas, apdomāsim katru vārdu, atceroties, ka “katram vārdam jābūt nevis zārka naglai, bet gaismas staram.” Atcerēsimies, ka vārda sekas pat Arhāts nevar iznīcināt.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

9.nodaļa: Labuma doma

Ziniet ar sirdi, kad ir mērķtiecīgi teikt patiesību, kaut arī rūgtu, un kad ir labāk noklusēt. Bet jebkurš glaims, pārspīlēšana, kā arī pazemināšana ir nepieļaujami.

No cilvēka paša ir atkarīga viņa spēju attīstības pakāpe. Un vienīgā pieļaujamā sacensība grupas locekļu starpā būs sacensība izpratnē par Kalpošanu Vispārības labumam. Katram jāaptver, ka apziņas lielums ir vienīgais attīstības mērītājs, un ka gars ieņem viņam atbilstošu pakāpi, ne augstāk un ne zemāk.

Atcerēsimies, ka tikai tieksmju kvalitāte var skolnieku tuvināt avi attālināt no Skolotāja. Nekur nav iespējams paslēpties no visu redzošās Acs, kas iekļūst mūsu sirds visslēptākajos kaktos. Jāparāda gara spēks un nenogurstoši jātiecas izrīdīt gadsimteņu smagos uzkrājumus, citādi nekāda izsmalcināšana nav iespējama. Tikai visu jūtu izsmalcināšana tuvina arī visas labākās iespējas.

Sirds alkst just Mācības izpratnes pieaugšanu, patiesas tiekšanās augšanu bez jebkuras domas par atlīdzību pieaugušo pašizliedzīgo sevis visa atdošanu Vispārības Labumam, tāpat pieaugušo pareizu pāreju uzticētam darbam un pāri visam – pieaugošu samērības izpratni. Var zaudēt spēkus darbībā un sasprindzinājumā, bet jāatceras, ka bez samērības izpratnes darbības un saspringtība līdzināsies vāveres skraidīšanai ritenī. Darbība, kurā nav aptverta samērība, darbība, kurai trūkst sirds uguns, neuzcels centīgu pakāpienu.

Uzmanība ir uzkrājumu pamats. Uzmanība ir pirmā pieeja uztveres izsmalcināšanai un mēs zinām, ka tikai izsmalcināšana dod apziņas paplašināšanu. Un radošais spēks tiek apstiprināts ar smalkās uztveres centienu. Jo smalkāk, jo augstāk, jo varenāk! Jo nekas tā neaptur evolūciju, kā uztveres raupjums!

Jo gribam tuvāk pieiet Augstākai Apziņai, vispirms jāizsmalcina sava uztvere. Jo tikai tur, kur ir atbildība, var sasprindzināt sviras un īstenot dzīvē patieso sadarbību. Tādēļ tik augstu tiek vērtēta uzbūve uz augstākiem harmonijas principiem. Katra smalki uztverta doma būs pamats smalkjūtīgai darbībai. Uz šā principa balstās skaistuma radīšana. Tādēļ tik maz ir skaistuma cilvēku iestādījumos, jo labākie no viņiem, paužot daļēju attīstību, izkropļo ieceres skaistumu.

Atcerieties, ka iespējas lido jums apkārt, bet tikai tad, kad apziņa būs tās uztvērusi, tās pieņems veidu. Katra doma dzimst no saskares ar Izplatījuma rezervuāru. Padomājiet, cik neizlietotu domu augstākajos izplatījuma slāņos! Centieties tās notvert, izsmalcinot savu uztveri! Ja te ietverta Kosmiskā sadarbība, bet nepieciešami aizdegt savas iekšējās uguns.

Nav augstāka prieka par apziņas augšanas prieku! Apziņas viļņos slēpjas visas Esamības prieks!

503.

Arī Mācība pastāvīgi norāda visā tiekties pēc iespējas augstāk. Jo tiekšanās spirālei neatvairāmi jānosēžas, bet, jo augstāk tā bija virzīta, jo augstāks būs tās nākošais izejpunkts. Mazā apziņa vienmēr visu iesāk no apakšas, paplašinātā – no augšas.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

9.nodaļa: Labuma doma

504.

Nešaubieties, ka ne bez iemesla runāju par tiekšanos, daudz kam jāaizsteidzas priekšā. Tāpat ir arī jātraucas, jo viesulis ir liels un vislabāk lidot ciklonam pa priekšu. Domās jātiecas uz Mani, šī ir visnepieciešamākā tiekšanās. Mācieties ne tikai turēt Manu attēlu acu priekšā, bet arī virzīt domas Hierarhijas virzienā. Kā no laivas izmet enkuru, lai pievilktos tam, tāpat arī, izsūtot domas par Hierarhijas līniju, mēs neatvairāmi virzāties uz priekšu. Neviens nešaubīsies, ka vislabākais ceļš ir steigties pretim vislabākajam.

505.

Celtnieciskais Krusts tiek uzcelts, kad tam pretī traucas nesatricināma tiekšanās un taisnības izpratne. Nav jāšaubās, ka tieši tāds stāvoklis izsauc tumsas žulti. Jums zināmi visi apzīmētāji ar kādiem cilvēce apveltī krustnešus, bet jūs arī zināt, ka šis ir īsākais ceļš. Cilvēku prāts redz savtību tur, kur ir pašaieliedzība. Gluži kā dažos greizos spoguļos.

506.

Cilvēkiem patīk noslēpumainība. Gara pētīšanas joma nostādītu tos daudzu aizvērtu durvju priekšā. Kāpēc cilvēki izvairās no visa viņiem nezināmā? Tāpēc, ka skolās viņiem saka – dariet tā kā visi.

Virziet garu uz nezināmo, tāda tiekšanās ierosina jaunus domas veidus.

507.

Cilvēks, kas nedomā par Augstāko, pārvēršas par rāpuli. Staigāšana miesā, staigāšana domās, staigāšana garā jau virza uz Ugunīgo Pasauli. Vajag parūpēties par šādu pārvietošanās prasmi, lai apjēgtu augšupejai vajadzīgo nenogurdināmību un neremdināmību. Pat Smalkās Pasaules vidējo slāņu iemītnieki neprot tikties augšup. Viņi nav ieraduši domāt par tādu tiekšanos. Viņiem jāmacās un jāpārveido sava apziņa, bet tas taču nav viegli, un to varēja sasniegt jau daudz agrāk. Tā Mēs ieteicam pārdomāt par kādību, kas derīga ceļā uz Ugunīgo Pasauli.

508.

Kā vienīgo nepieciešami pieņemt virzienu uz to Sirdi, kur nebūs atraidījuma. Vajag šķīstīt sirds kanālu. Vai tas nebūs planētas aizsargtīkls, it kā likteņu sudraba pavedieni? Nevajag domāt par sirdi kā par zemākās matērijas kamolu, citādi ar ko gan pieskārsimies Augstākajai Pasaulei?

Vajag pieradināt sevi pie domām par uzvaru, citādi cik daudz sakāves rodas vienīgi kā vienaldzības sekas. Vienaldzība jau ir sakāve, kā tagadnē, tā arī nākotnē.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

9.nodaļa: Labuma doma

509.

Dažādas Biedrības jau apspriežas, lai iepazītu Smalko Pasauli. Bet klātesošie parasti baidās un tādējādi vājina izpausmes. Ir laiks pieradināties pie pārzemes Pasaules.

Vīrišķībai jābūt dabiskai. Katra iedvesta vīrišķība nebūs iedarbīga. Iegaumēsīm to, jo drosme iedveš plašas zināšanas. Ja tāda pakāpe sasniegta, tā nekad vairs cilvēku neatstās.

510.

Pastāvīgi runāju par piesardzību, bet negribu iedvest jums bailīgumu. Mākonis dārzkopim liek domāt par aizsardzību, bet katrs viesulis to vis nebiedē.

511.

Tīrās Mācības izpausmi vajag apvienot ar uzticēšanos. Pēc tam vajadzēs attīstīt tādu pašlāvēību, ko nespēs salauzt pat acīmredzamība. Mans stars spēj zināt, kur ļaunums.

512.

Jums taisnība, ka gaidot kaut kādu Skolotāja izpausmi, lai pēc tam varētu pastiprināti strādāt, ir jau kārdinājums un pierāda tiekšanās nespēku. Tā "Agnī Jogā" ir brīnišķīga vieta: "Pie Lielā Atzinēja atnāca māceklis, kas gribēja brīnumus – "pēc brīnuma ticēšu." Skolotājs skumji pasmaidīja un parādīja tam lielu brīnumu. Māceklis iesaucās – "tagad esmu ar mieru Tavas rokas vadībā noiet visas mācības pakāpes. Bet Skolotājs tam parādīja durvis un sacīja: - tagad tu man vairs neesi vajadzīgs."

Patiesi, svētīgi ir tie, kas neredzot tic, jo tas nozīmē, ka viņu gars atnesis šo ticību no agrākām dzīvē, un sasniegumu kauss tuvojas pārpilnības pakāpei.

513.

Kādēļ čūskas tēls tika izraudzīts par gudrības simbolu? Viens no šīs emblēmas daudzajiem izskaidrojumiem ir tas, ka čūska vienmēr galvu tur taisni un virzās taisnā virzienā, un tikai viņas ķermenis izlokās atbilstoši ceļā sastopamiem šķēršļiem.

Tādēļ būsim gudri kā čūskas. Sekojot savam mērķim, izvēlēsimies labākos ceļus.

514.

Parādītā čaula ātri sadalījās, jo tai sniedza palīdzību. Šādu palīdzību var sniegt arī smalkais ķermenis jau zemes dzīves laikā. Bet šim nolūkam, vispirms nedrīkst būt baiļu, lai katrā sfērā apjaustu pilnīgu pašsavaldīšanos. Šādu pašsavaldīšanos nevar iemācīties, tai jādzimst pašā apziņā. Protams, dzīves pieredze māca drosmi. Sacīts: "katrs glēvulis drebēs, kamēr neatradīs drosmes dimantu."

515.

Par ceļinieku dēvē ne vien to, kas jau ceļā, bet arī to, kas jau sagatavojies ceļam. Tāpat arī pasaules notikumā, - tas jau izveidojies, jau pastāv, kaut gan kuģis nav vēl

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

9.nodaļa: Labuma doma

ostu atstājis. Ir jāatšķir ārējā kustība no iekšējās gatavības. Daži cilvēki iekšējai gatavībai nepiešķir nozīmi. Ja kaut kas nekustas visu acu priekšā, tad tas arī neeksistē. Minēsim atkal medicīnas piemērus. Daudzas slimības norisinās iekšēji, neizpaužot ārējās pazīmes. Tās izpaužas tikai pēdējā stadijā, kad ārstēšana jau veltīga. Nemērosim procesu tikai pēc tā nāvējošās pakāpes. Tāpat arī cilvēku attieksmēs.

516.

Kosmiskā atbilstība kāpina visus radošos spēkus un, kad stīgas skan atbilstoši, tad kosmiskais spriegums var apstiprināt radošo formulu. Tāpēc, kad enerģijas kādība uztverta apzinīgi, iespējams apstiprināt celtniecību. Tāpēc tikai atbilstības princips var ierosināt patieso traukšanos. Jo tikai tad, kad enerģijas kādība apgūst kosmisko ugunu īpašību, nostiprinās augstākā atbilstība. Tā katrā impulsā jāmeklē augstākā atbilstības kādība un neredzamā pasaulē slēpjas darbības spēks.

517.

Kosmiskajiem spēkiem kāpinoties, visdažādākie spēki piesātina sfēras. Gaismas jaunrade kāpina atbilstīgās enerģijas, bet tumsa rada sev slazdus. Daiļumu spēj radīt tikai kosmiskā atbilstība. Tāpēc, kad planētu piesātina ar pārkārtošanas uguni, iespējams nosacīt uzvarošo enerģiju kādību. Tā veidojas kosmisko enerģiju nostiprinājumi.

518.

Augstākā Spēka jaunrade vienmēr sakāpinās atbilstoši pasaules enerģijām. Kad pārkārtošana prasa augstāko spriegumu, tad Augstāko Uzdevumu Sargātāji izpilda augstāko uzdevumu. Tāpēc Gaismas jaunrade izveido atbilstošus nostiprinājumus. Tā Gaismas Sargātāju jaunrade pauž mērķtiecību. Tā Augstāko Spēku celtniecība norisinās Augstākajā Saskaņā. Un Kosmiskā Bezrobežība uzglabā visus uzdevumus.

519.

Kosmiskajā saspringtībā norisinās visa evolūcija. Kosmiskajā saspringtībā jaunrada gara spēks. Kosmiskajā saspringtībā noris varenā Pasaules Mistērija. Kosmiskā darbība var norisināties tikai pievelkot atbilstības. Tā visām kosmiskajām darbībām saspringtību piešķir harmonija.

520.

Atbilstības likuma nostiprinājums ir atkarīgs no gara spēku saspringtības. Vai gan iespējams nostiprināties atbilstības likuma izpratnē, ja gars neatzīst Uguns impulsu! Tikai bezrobežīgos meklējumos gars var sakāpināt uguns piesātināto traukšanos.

521.

Tie, kas meklē Brālību, pieder uguns dabai. No uguns dzimst sajūsma un iedvesma. Gaišo stihiju var izpaust ar katru elpas vilcienu uz Brālību.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIĶA
Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

9.nodaļa: Labuma doma

522.

Austrumos ir domājuši par Ziemeļu Šambalu, kas izpaužas caur ziemeļblāzmu. Tāpat arī bija nostāsts, ka karogs tiks pacelts uz ziemeļpola punkta – tā piepildās leģendas, un var ieskaņties tālajā nākotnē, kad asij pārvietojoties, atklāsies jaunas zemes, kas tagad nepieejamas. Jau teicu par tundru atklāšanu. Slavēju tos, kas raugās nākotnē.